

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2022, sp. zn. 22 Cdo 32/2022, ECLI:CZ:NS:2022:22.CDO.32.2022.1

Číslo: 36/2023

Právní věta:

Ustanovení § 986 odst. 1 o. z. dává tomu, kdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným v katastru nemovitostí (eventuálně v jiném veřejném seznamu) bez právního důvodu ve prospěch jiného, možnost žádat, aby byla v katastru nemovitostí poznamenána poznámka spornosti. Tato poznámka, vylučující dobrou víru třetích osob ve stav zapsaný v katastru nemovitostí, však bude vymazána, jestliže žadatel do dvou měsíců od doručení žádosti o její provedení katastrálnímu úřadu (případně orgánu, který veřejný seznam vede), nedoloží, že své tvrzené právo uplatnil u soudu, a to proti osobám, v jejichž prospěch je právo zapsáno. Žadatel nemá právo uplatnit uvedený nárok u soudu přímo proti katastrálnímu úřadu.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 29.06.2022

Spisová značka: 22 Cdo 32/2022

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Katastr nemovitostí

Předpisy: § 986 odst. 1 o. z.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl dovolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 8. 2021, sp. zn. 26 Co 170/2021.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Žalobce se domáhal, aby soud uložil žalovanému katastrálnímu úřadu povinnost „opětovně zapsat žalobce v části A, listu vlastnictví č. 1 pro k. ú. N., prokazující stav v rozsahu evidovaném ke dni 12. 7. 2018, jako vlastníka podílu 1/8 z celku na straně jedné a současně odstranit na témže listu vlastnické zápisy změn provedených po 13. 7. 2018 na straně druhé“. Tvrdil, že žalovaný (Česká republika – Katastrální úřad pro Královéhradecký kraj) vymazal z katastru nemovitostí právo žalobce jako spoluvlastníka nemovitostí uvedených shora, a zapsal spoluvlastnická práva podle rozsudku

Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 10 C 174/2005-607 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 21 Co 729/2012-698; v řízení těmto rozhodnutím předcházejícím však žalobce nebyl účastníkem, a tak jej nezavazují. Žalobce neměl ani možnost vyjádřit se k věci ve vkladovém řízení vedeném žalovaným. Žalobce současně tvrdil, že se stal spoluvlastníkem nemovitostí ke dni 22. 10. 2013. Jeho právo, aniž by zaniklo, bylo vymazáno dne 13. 7. 2018. Proto požadoval zjednání nápravy postupem podle § 986 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (dále jen „o. z.“); toto ustanovení vyložil tak, že mu umožňuje žalovat přímo katastrální úřad na provedení opravy zápisu v katastru nemovitostí.

2. Žaloba byla podána u Krajského soudu v Hradci Králové; Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 12. 11. 2020, č. j. Ncp 639/2020-24, rozhodl o věcné příslušnosti okresních soudů a postoupil věc Okresnímu soudu v Hradci Králové.

3. Okresní soud v Hradci Králové („soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 28. 4. 2021, č. j. 17 C 415/2020-92, žalobu zamítl. Uvedl, že k žalobě podle § 986 o. z. je aktivně legitimována osoba, která byla provedeným zápisem dotčena na svém právu, a že žaloba musí směřovat vůči všem osobám, jejichž právo bylo zapsáno či vymazáno žalobou popíraným zápisem, a zároveň i proti všem třetím osobám, které odvozeně od tohoto zápisu dosáhly dalších zápisů před podáním žádosti o zápis poznámky spornosti. Protože však žalobce svou žalobu směřuje vůči katastrálnímu úřadu namísto proti osobám zapsaným v katastru nemovitostí, není jí možné vyhovět.

4. Krajský soud v Hradci Králové jako soud odvolací rozsudkem ze dne 10. 8. 2021, č. j. 26 Co 170/2021-124, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. K námitce žalobce ohledně věcné příslušnosti soudu uvedl: „Žalobce v žalobě tvrdí, že byl ve svém vlastnickém právu dotčen zápisem, který provedl žalovaný ve veřejném seznamu ve prospěch třetí osoby, a po soudu požaduje fakticky určení, že je dáno jeho vlastnické právo. Výslovně se přitom dovolává ustanovení § 986 o. z. I z odůvodnění žaloby je zřejmé, že žalobce uplatňuje svůj nárok postupem dle části třetí o. s. ř. Nejde tedy o žalobu proti rozhodnutí žalovaného, coby správního orgánu podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („o. s. ř.“). K tomuto závěru dospěl i Vrchní soud v Praze ve svém usnesení č. j. Ncp 639/2020-24, jímž rozhodl o věcné příslušnosti okresních soudů v této věci. Ostatně i sám žalobce po celou dobu řízení svá tvrzení formuluje nikoli jako nesouhlas s konkrétním chybným rozhodnutím žalovaného coby správního orgánu, jehož změny se domáhá, ale jako žalobu, kterou požaduje určit své vlastnické právo.“

5. Odvolací soud se ztotožnil s právním názorem soudu prvního stupně, že žalovaný není v řízení pasivně legitimován, a že žaloba, o které se zmiňuje § 986 o. z., musí směřovat vůči všem, jejichž vlastnické právo bylo na úkor žalobce předmětným zápisem vloženo do katastru nemovitostí.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

6. Proti rozhodnutí odvolacího soudu podává žalobce dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 o. s. ř.; tvrdí, že napadené rozhodnutí závisí „na vyřešení otázky, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena,“ a to na výkladu § 986 o. z. Podle obsahu dovolání uplatňuje dovolací důvod uvedený v § 241a odst. 1 o. s. ř.

7. Dovolatel nesouhlasí s posouzením své žaloby jako žaloby určovací, jak to provedl soud prvního stupně, a následně i soud odvolací. Dovolatel považuje žalobu na určení vlastnictví pouze za jeden z prostředků nápravy nesprávného zápisu práva v katastru nemovitostí; odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2020, sp. zn. [23 Cdo 1125/2020](#). Ustanovení § 986 o. z. nedává jednoznačnou odpověď na otázku, jaký konkrétní prostředek nápravy by měl být použit k dosažení výmazu nezákonného zápisu v katastru nemovitostí, jakož i u kterého soudu lze uplatnit nárok na

reparaci vzniklých majetkových škod. Katastrální úřad postupoval v rozporu s § 17 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), - dále též jen „KatZ“. Dovolatel má tedy za to, že se měl věci v první instanci zabývat krajský soud, neboť se jedná o opravný prostředek proti výmazu jména dovolatele z katastru nemovitostí, přičemž § 986 o. z. ponechává volnost pro úvahu, jaký konkrétní prostředek nápravy bude užit. Vzhledem k tomu, že o vlastnickém právu dovolatele bylo již před léty rozhodnuto, není důvodu, aby se znovu domáhal svého práva žalobou na určení.

8. Dovolatel navrhuje, aby dovolací soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil „soudu, ke kterému byla doručena žaloba“ k dalšímu řízení.

III.

Přípustnost dovolání

9. Nejvyšší soud po zjištění, že dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř., že je uplatněn dovolací důvod uvedený v § 241a odst. 1 o. s. ř., a že jsou splněny i další náležitosti dovolání a podmínky dovolacího řízení (zejména § 240 odst. 1, § 241 o. s. ř.), napadené rozhodnutí přezkoumal a zjistil, že dovolání není důvodné.

IV.

Důvodnost dovolání

10. Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak [§ 237 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („o. s. ř.“)].

11. Přípustnost dovolání zakládá skutečnost, že rozhodnutí odvolacího soudu je založeno na řešení právní otázky, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena, a to na výkladu § 986 odst. 1 o. z. z hlediska pasivní věcné legitimace, tedy určení osoby, proti které má být žaloba v tomto ustanovení předpokládána podána.

„Kdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do veřejného seznamu bez právního důvodu ve prospěch jiného, může se domáhat výmazu takového zápisu a žádat, aby to bylo ve veřejném seznamu poznamenáno. Orgán, který veřejný seznam vede, vymaže poznámku spornosti zápisu, nedoloží-li žadatel ani do dvou měsíců od doručení žádosti, že své právo uplatnil u soudu“ (§ 986 odst. 1 o. z.).

„Není-li stav zapsaný v katastru v souladu se skutečným právním stavem, osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, se domáhá odstranění nesouladu, a prokáže-li, že své právo uplatnila u soudu, zapíše se na její žádost do katastru poznámka spornosti zápisu. Obdobně se zapíše do katastru poznámka spornosti zápisu i v případě, že někdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného a žádá, aby to bylo v katastru poznamenáno. Poznámku spornosti zápisu, která působí proti zápisu provedenému na základě napadeného právního jednání a na něj navazujícím zápisům, zapíše katastrální úřad také na základě oznámení soudu o podané žalobě nebo na základě doloženého návrhu žalobce, pokud žalobce podal žalobu o určení, že právní jednání, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru, je neplatné, zdánlivé nebo zrušené“ (§ 24 odst. 1 KatZ).

„Vyhoví-li soud žalobě, o které je zapsána poznámka spornosti zápisu, vymaže katastrální úřad všechny zápisy, vůči nimž poznámka spornosti zápisu působí. Po výmazu všech zápisů oznámí

katastrální úřad provedenou změnu dotčeným osobám“ (§ 24 odst. 3 KatZ).

12. Dovolací soud konstatuje, že slova „může se domáhat výmazu takového zápisu“ opravdu (při tzv. „prvoplánovém“ výkladu) svádějí k názoru, že žalobce může přímo žalovat na provedení výmazu, přičemž takovou povinnost by nebylo možno uložit nikomu jinému než subjektu, který veřejný seznam vede, v této věci katastrálnímu úřadu. Nicméně jazykový výklad k interpretaci § 986 odst. 1 o. z. nestačí.

13. Ústavní soud např. v nálezu ze dne 4. 5. 2004, sp. zn. [III. ÚS 258/03](#) (a podobně v mnoha dalších rozhodnutích) konstatoval, že „neudržitelným momentem používání práva je jeho aplikace vycházející pouze z jazykového výkladu; jazykový výklad představuje toliko prvotní přiblížení se k aplikované právní normě, je východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad *e ratione legis* atd.).“ V nálezu sp. zn. [Pl. ÚS 21/96](#) pak již v kontextu obdobně posuzované věci uvedl: „Soud není absolutně vázán doslovným zněním zákonného ustanovení, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit v případě, kdy to vyžaduje ze závažných důvodů účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku. Je nutno se přitom vyvarovat libovůle; rozhodnutí soudu se musí zakládat na racionální argumentaci.“

14. Zde jde o otázku, zda katastrální úřad sám může opětovně zapsat do katastru nemovitostí „vymazané právo“ (přesně řečeno, pokud byl vkladem zapsán zánik práva), jestliže dospěje k závěru, že výmaz práva neměl být proveden, a že pochybil, když zapsané právo vymazal.

15. Jádrem problému je v tom, že vzhledem k působení principu materiální publicity, tedy ochrany dobré víry v údaje katastru nemovitostí, mohou mít údaje katastru bezprostřední vliv na právní postavení osob evidovaných tam jako subjekty práv a povinností; ty musí mít možnost soudní řízení o tomto právu ovlivňovat jako jeho účastníci. Proto není možné, aby vklady práva do veřejného seznamu byly prováděny na základě rozhodnutí vydaných v řízení, ve kterých nebyli účastníky ti, kteří jsou evidováni v katastru nemovitostí jako subjekty práv a povinností, které by mohly být vkladem dotčeny. Již proto nelze dosáhnout změny zápisu práva v katastru nemovitostí na základě žaloby podané proti katastrálnímu úřadu.

16. Uvedené skutečnosti zohledňuje i judikatura Nejvyššího soudu: „Žalobce nemá naléhavý právní zájem na určení jeho vlastnického práva k nemovitosti, pokud osoby, které jsou jako vlastníci zapsány v katastru nemovitostí, nebudou účastníky řízení“ (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2002, sp. zn. [30 Cdo 1333/2002](#)). Nejvyšší soud též vyslovil, že „naléhavý právní zájem na žalobě o určení vlastnictví k nemovitosti není dán, jestliže nesměruje proti všem osobám (jež vlastnické právo žalobce popírají), které jsou jako vlastníci zapsány v katastru nemovitostí. Pokud některé osoby zapsané v katastru nemovitostí jako vlastníci nepopírají vlastnické právo žalobce, měly by vystupovat na straně žalobce. Nechtějí-li vystupovat na straně žalující, nezbývá žalobci, než aby je označil v žalobě za žalované“; konstatoval též, že „rozsudek, kterým se určuje, že žalobce je vlastníkem věci, je rozhodnutím, kterým byla sporná otázka vlastnictví vyřešena jen ve vztahu mezi účastníky řízení“ (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2002, sp. zn. [22 Cdo 1597/2001](#)). Tyto právní závěry nejsou samoúčelné; pokud by totiž žalobě bylo vyhověno, pak v případě, že by katastrální úřad provedl vklad práva žalobce do katastru, nemohl by současně vymazat právo dalších spoluvlastníků, kteří by nebyli rozsudkem vázáni (srov. § 159a odst. 1 o. s. ř.).

17. Současná právní úprava pak nedává katastrálnímu úřadu možnost, aby bez vkladu schopné listiny měnil stav zápisů týkajících se práv provedených vkladem do katastru. Vklad (tedy i „výmaz“ práva) lze provést na základě pravomocného rozhodnutí katastrálního úřadu o jeho povolení, přičemž řízení o vkladu se neobejde bez listiny, na jejímž základě má být zapsáno právo do katastru

(„vkladové listiny“); ta musí být přílohou návrhu na zahájení řízení, jinak katastrální úřad k návrhu nepřihlíží (§ 15 odst. 1 písm. a) KatZ). Je-li takovou listinou rozhodnutí soudu, zkoumá katastrální úřad splnění podmínek i z toho hlediska, zda je toto rozhodnutí závazné i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno (§ 17 odst. 4 KatZ). Již proto nelze vklad provést na základě rozsudku vydaného proti katastrálnímu úřadu.

18. Z těchto důvodů nelze § 986 odst. 1 o. z. vykládat tak, že na jeho základě se může ten, kdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do veřejného seznamu bez právního důvodu ve prospěch jiného, úspěšně domáhat nápravy žalobou podanou proti katastrálnímu úřadu.

19. Dovolací soud v zásadě sdílí to, co ohledně aplikace § 986 odst. 1 o. z. uvádí L. Vrzalová in Spáčil, J., Králík, M. a kol. Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976-1474). Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 64 a násl. (podobně Pavlů, R., in Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1035 a násl.), a co stejná autorka shrnuje v učebnici Spáčil, J. a kol. Věcná práva. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 245 a násl.: „Osoba, která je takovým zápisem bezprostředně dotčena ve svém právu – tj. osoba, která v důsledku zápisu bez právního důvodu přestala být v katastru zapsána jako vlastník či jiný oprávněný, případně její vlastnické právo bylo zápisem bez právního důvodu omezeno vyznačením jiného věcného práva – může podle tohoto ustanovení žádat o zápis poznámky spornosti... Ve lhůtě 2 měsíců od podání žádosti o zápis poznámky spornosti je pak žadatel povinen katastrálnímu úřadu doložit, že své právo uplatnil u soudu... Stejně jako v případě poznámky spornosti podle § 985 o. z. i zde je způsobem uplatnění práva podání určovací žaloby proti osobě zapsané jako subjekt práva v katastru. Ta směřuje buďto k určení, že právo zapsané v katastru ve prospěch jiné osoby náleží žalobci nebo k určení, že věcné právo k věci cizí, které omezuje vlastnické právo žalobce, neexistuje“.

20. Stejný názor na tuto otázku má Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 20. 11. 2020, sp. zn. [6 As 238/2020](#), konstatoval: „Jak Nejvyšší správní soud uvedl již v rozsudku ze dne 14. dubna 2016 č. j. 9 As 242/2015-55, proti provedenému vkladu se lze bránit jedině určovací žalobou podanou u civilního soudu (výslovná úprava je nyní obsažena v § 986 občanského zákoníku). Přijatý názor podporuje i odborná literatura: Jediným způsobem, kterým lze brojit proti vkladu práva provedenému na základě rozhodnutí o povolení vkladu, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, nesprávně či jinak chybně, je podání určovací žaloby k soudu (§ 985, § 986 o. z.). ‚Chybný‘ zápis práva lze v katastru nemovitostí napravit pouze novým vkladem práva, jehož podkladem jako vkladová listina bude pravomocný rozsudek soudu o určení práva k nemovitosti. Pouhou opravou chyby v katastrálním operátu v žádném případě nelze dosáhnout téhož. [...] Jediným případem, v kterém lze připustit opravu chyby v katastru nemovitostí zapsaných údajů je situace, že vklad, tj. zápis do katastrálního operátu, je proveden v rozporu s rozhodnutím, kterým byl tento vklad povolen (BAREŠOVÁ, E., BLÁHOVÁ, I., DOUBEK, B., JANEČEK, B., NEDVÍDEK, L., ŠANDOVÁ, H. Katastrální zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, s. 308; shodně srov. BAUDYŠ, P. Katastrální zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 135 – 138)“.

21. K tomu dovolací soud dodává: Je třeba rozlišovat změnu zápisu práva v katastru nemovitostí, který je v rozporu se skutečným právním stavem na straně jedné, a poznámku spornosti (§ 986 o. z.) na straně druhé.

22. Vklad je zápis do katastru, kterým se zapisují práva k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí, a to věcná práva, práva ujednaná jako věcná práva, nájem a pacht (§ 6 KatZ, věta druhá). Vkladem se do katastru zapisuje vznik, změna, zánik, promlčení a uznání existence nebo neexistence práv uvedených v § 11 odst. 1 KatZ, mimo jiné i vlastnického práva (§ 11 odst. 1 písm. a) KatZ), včetně práva spoluvlastnického. Vklad lze provést na základě pravomocného rozhodnutí katastrálního úřadu o jeho povolení (§ 12 odst. 1 KatZ); nezbytnou přílohou návrhu na vklad je listina, na jejímž základě má být zapsáno právo do katastru [„vkladová listina“, viz § 15 odst. 1 písm.

a) KatZ], bez níž se k návrhu na vklad nepřihlíží (§ 15 odst. 2 KatZ). Je-li vkladovou listinou rozhodnutí soudu o určení práva, které má být vkladem dotčeno, musí být toto rozhodnutí závazné i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno (§ 17 odst. 4 KatZ); tyto osoby tak musí být účastníky řízení, ve kterém bylo rozhodnutí soudu vydáno (§ 159a odst. 1 o. s. ř.). Vklad, měnící dosavadní stav sporného zápisu, lze na základě rozhodnutí soudu o určení sporného práva provést bez ohledu na to, zda ve věci byla zapsána poznámka spornosti zápisu.

23. Tomu, jehož právo bylo zápisem provedeným do veřejného záznamu (zde katastru nemovitostí) dotčeno, však hrozí újma v důsledku toho, že až do doby pravomocného ukončení soudního řízení, od které může žádat o zápis svého práva do katastru na základě výsledku tohoto řízení, jsou třetí osoby chráněny zásadou materiální publicity, zejména pak možností nabytí věcného práva od neoprávněného na základě dobré víry ve stav evidovaný v katastru nemovitostí (§ 984 odst. 1 o. z.). Proto mu zákon poskytuje právo, aby žádal o zápis poznámky spornosti do veřejného seznamu; ta vyloučí dobrou víru třetích osob ve stav zapsaný v tomto seznamu a zajistí, pokud bude o její zápis požádáno včas (ve lhůtách podle § 986 odst. 2 a 3 o. z.), že prosadí své právo vůči případnému nabyvateli. Tato poznámka je předmětem úpravy § 986 o. z. Nejde tedy o to, že by toto ustanovení upravovalo nějakou zvláštní žalobní ochranu proti nesprávně zapsanému stavu a už vůbec nejde o založení pasívní věcné legitimace katastrálního úřadu. Jde jen o základní úpravu poznámky spornosti, která je pro katastr nemovitostí upravena i v § 24 KatZ.

24. Nejvyšší soud tak uzavírá, že § 986 odst. 1 o. z. je třeba vyložit takto: Kdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do veřejného seznamu bez právního důvodu ve prospěch jiného, může žádat, aby byla ve veřejném seznamu poznamenána poznámka spornosti. Tato poznámka, vylučující dobrou víru třetích osob ve stav zapsaný ve veřejném seznamu, však bude vymazána, jestliže žadatel do dvou měsíců od doručení žádosti o její provedení orgánu, který veřejný seznam vede, nedoloží, že své tvrzené právo uplatnil u soudu, a to proti osobám, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno. Žadatel nemá právo uplatnit uvedený nárok u soudu přímo proti katastrálnímu úřadu.

25. Dovolatel dále tvrdí, že jeho žaloba měla být projednána „v první instanci krajským soudem jako soudem správním“. Vychází přitom z toho, že dikce § 986 o. z. ponechává na úvaze, jaký typ žaloby bude použit. Nevidí rozumný důvod pro to, aby se domáhal určení práva, o kterém bylo již před léty rozhodnuto soudem. V této souvislosti však neformuluje obecnou otázku, o jejíž řešení by bylo možno přípustnost dovolání opřít; neuvádí, o jaký typ řízení (patrně podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ani tento zákon však dovolatel nezmiňuje) by mělo jít a o jaké ustanovení svůj názor opírá. Takto neurčitě formulovaná otázka nemůže založit přípustnost dovolání. Nicméně dovolací soud k tomu uvádí, že v této věci uplatněný žalobní návrh nemá oporu v žádném ustanovení soudního řádu správního.

26. Z uvedeného je zřejmé, že rozhodnutí odvolacího soudu je věcně správné. Proto nezbylo, než dovolání zamítnout [§ 243d písm. a) o. s. ř.].